

Sven Reichmann

Konungens ankomst

Copyright © 2018 Marianne Reichmann och Förlaget XP Media

Sättning: XP Media

Tryck: Printon, Estland 2018

Bokförlaget XP Media
Hantverkarvägen 24, 13644 Handen
Tel 08-7412601
www.xpmedia.org

ISBN 978-91-984123-9-0

INNEHÅLL

Förord	5
1. Profetians natur	9
2. Patriarken	15
3. Leende eller skratt?	19
4. Isaks bindande	25
5. Utkorelse	31
6. Josef och hans bröder	35
7. Stubben och rotskottet	41
8. Kristi kors	47
9. Israel i öknen	53
10. Kvarlevan	59
11. På Olivberget	67
12. Moses avskedstal	75
13. Gud byter sida	81
14. Vilken uppståndelse!	87
15. Ett rike av präster	97
16. Herrens dag	103
17. Domen över Israel	111
18. Bortanför domen	119
19. Hedningarnas dom	123

FÖRORD

Jesus ska komma åter till jorden som kung och domare. Hos många kristna väcker detta budskap oro snarare än glädje. Tanken finns hos många att Jesus trots allt vårt tal om frälsning kommer för att förkasta så många som möjligt. Ribban för ett godkänt kristenliv antas ligga så högt att få kommer över den. Ingen säger detta högt men man kan se det om man räknar antalet gudstjänstbesökare på domsöndagen och jämför med söndagen efter. Vi kan också tänka på hur den apostoliska trosbekännelsen fokuserar på domen:

”... därifrån [från himlen] igenkommande för att döma levande och döda.”

I Nya testamentet (NT) ägnas mycket av undervisningen om tidens slut åt den så kallade vedermödan, om Antikrist och om ett vimmel av villolärer. I Uppenbarelseboken leder sigill och basuner till svält, epidemier, katastrofer och miljöförstöring. Många kristna har svårt att se den nådige Guden när tyngdpunkten så läggs på det fruktansvärda. I Gamla testamentet (GT), som var de första kristnas Bibel, möter man här och där en viktig kompletterande bild av Herrens yttersta dom. Ett exempel ser du här:

Ropa till Herren, hela jorden, brist ut i jubel och lovsång! Lovsjung Herren med harpa, med harpa och lovsångsljud, med trumpeter och hornstötar. Ropa av glädje inför kungen, Herren! Havet ska brusa med allt som fyller det, världen och de som bor i den. Strömmarna ska klappa händer och bergen jubla tillsammans inför Herren, för han kommer för att döma jorden. Han ska döma världen med rättfärdighet och folken med rättvisa.

Ps 98:4-9

Här är det lovsång och jubel, till och med bergen ska jubla. Till en del beror skillnaden på att man delvis menar olika saker med verbet att döma. Hos oss betyder ordet att man undersöker vilka som ska förkastas (= hamna i fångelse). I det hebreiska ordet *shapat* ligger ett mycket större perspektiv än den rena juridiken. Här gäller det visheten att styra ett helt land så att rättssäkerhet finns

också för de fattiga och så att korruption inte ska uppstå. Dessutom finns en betydelse som säger att domen ska ställa missförhållanden till rätta. En bestående världsfred förutsätter en dom som övergår mänsklig förmåga.

Han ska döma mellan många folk och skipa rätt åt mäktiga hednafolk, ända bort i fjärran land. Då ska de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken ska inte lyfta svärd mot varandra och inte mer öva för krig.

Mika 4:3

Vi läser inte så ofta GT för att få en bild av tidens avslutning. Med denna bok vill jag bjuda in dig till en upptäcktsfärd. Vi ska inte gå direkt på avslutningen och Herrens återkomst utan vi ska först göra en vandring genom delar av frälsningshistorien för att se sådana gudomliga tänkesätt som kan förväntas ha betydelse när slutet kommer. Jag hoppas du ska se att Jesajas bok är full av texter om tidens avslutning och att du också ska se Guds nåd i det som sker.

En gudomlig princip vill jag introducera redan nu. Den säger att frälsningshistorien till synes handlar om människor men allt som är viktigt i deras liv gör Gud utan mänsklig medverkan. Gud vill inte att vi ska hjälpa honom. Han inte bara tackar nej till vår hjälp, han hindrar den också. Han ska ha hela äran och då gör han också hela jobbet.

Gud är den som har skapat världen och allt som finns i den. Han som är Herre över himmel och jord bor inte i tempel gjorda av människohand. Han låter sig inte heller betjänas av människohänder som om han behövde något, han som åt alla ger liv och anda och allt.

Apg 17:24-25

När Abram skulle hjälpa Herren genom att avla barn med Hagar så lovade Herren att göra ett stort folk av Ismael men varken han eller hans mor fick någon plats i frälsningshistorien. Isak föddes på övernaturlig väg. När Josef spontant förlät sina bröder så var det för samtliga en välsignelse från Herren. Lärjungarna somnade i Getsemane för att Jesus ensam skulle utföra frälsningen. Efteråt flydde de och Petrus förnekade Jesus tre gånger. Ingen människa ska alltså ha en plats i frälsningen vid sidan av Jesus, ingen kan vara medfrälsare. Herren vill ha efterföljare men han vill inte ha vår hjälp.

Bokens första kapitel handlar om en annan gudomlig princip nämligen utövandet av gudomlig auktoritet. Denna kan utövas som äkta profetia men ibland är det ett rent och inspirerat handlande som gäller. Så var det när Abraham skulle offra Isak. Sonen som hade fötts trots alla biologiska principer skulle också helt överlätas till Gud. Därmed gavs ett andligt arv till hela hans

avkomma. Det hindrade inte Israels folk från att synda, men det bidrog till att göra Israel till Guds redskap trots deras synder.

De flesta citaten från Bibeln är hämtade ur Svenska Folkbibeln, årgång 2015. Om någon annan översättning har använts så anges detta i slutet av citatet. Jag har använt Logos Bible Software så att programmet samtidigt visar sex textvarianter inklusive grundtext i interlinear och ger möjligheten att skifta perspektiv så att mer än 20 varianter är lätt åtkomliga. Till detta kommer ett antal lexikon som är kopplade till bibeltexten.

Mölndal februari 2018

Sven Reichmann

1

PROFETIANS NATUR

En stor del av texterna i GT består av profetior. För att rätt kunna förstå deras budskap ska vi bekanta oss med de betydelser som rymts i det hebreiska ordet *mashal*. Ordet rymmer både begreppen vishet och hemlighet. Profetior är i princip alltid *mashal* även om detta inte står någonstans i texten. Hemligheterna kan handla om mänskliga gåtor eller liknelser men de viktigaste hemligheterna är knutna till läran om Kristi kors. Kristi lidande är en hemlighet som behöver uppenbaras för varje lärjunge. Vishetens och kunskapens alla skatter är *gömda i Kristus*.

Nu gläder jag mig mitt i mina lidanden för er, och det som fattas av Kristuslidanden uppfyller jag i mitt liv för hans kropp, som är församlingen. Dess tjänare har jag blivit genom det uppdrag som Gud gav mig för er skull: att överallt predika Guds ord, den *hemlighet* som varit dold genom tider och generationer men nu har uppenbarats för hans heliga. Gud ville visa dem vilken rik härlighet denna *hemlighet* är bland hedningarna: *Kristus i er, härlighetens hopp.* *Kol 1:24-27*

Jag vill att ni ska veta vilken kamp jag har för er och för dem i Laodicea och för alla som inte har träffat mig personligen. Jag kämpar för att de ska bli styrkta i sina hjärtan och förenade i kärlek och nå fram till hela den rika och fullt övertygade förståelse som ger rätt insikt i *Guds hemlighet Kristus*. I honom är vishetens och kunskapens alla skatter gömda. *Kol 2:1-2:3*

Som lärjunge lever man ett liv med Kristus som är fördolt för dem som inte fått ljus över Kristi hemlighet. Han har uppstått från de döda och vi är förenade med honom.

Om ni nu har uppstått med Kristus, sök då det som är där ovan, där Kristus sitter på Guds högra sida. Tänk på det som är där ovan, inte på det som är på jorden. Ni har ju dött, och ert liv är dolt med Kristus i Gud. När Kristus träder fram, han som är vårt liv, då ska också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom. *Kol 3:14*

Sist men inte minst kan ordet *mashal* även betyda auktoritativt tal – även en jordisk konungs dekret brukar vara *mashal* även om det inte innehåller några hemligheter. Man kan ju alltid hoppas att det åtminstone innehåller vishet.

Profetior som mashal

Vi måste förstå det profetiska ordets roll och innebörd. Vi tar ett konkret exempel från Hesekiels bok.

Jag sade då: ”O, Herre Gud! De säger om mig: Han talar ju i gåtor.” *Hes 20:49*

Hesekiel profeterade om kommande katastrofer som skulle drabba folket för dess bortvändhet från Gud. Folket som inte ville förstå de skrämmande profetiorna tyckte att han talade i gåtor (= *mashal*). Härnäst ser vi en profetia i form av en liknelse (= *mashal*).

Tala till det upproriska folket i en liknelse. Säg till dem: Så säger Herren Gud: Sätt på grytan, ja, sätt på den och håll vatten i den. Lägg köttstyckena i den, alla slags utvalda bitar, lår och bog, och fyll den med utsökta ben. Du ska ta det bästa av hjorden. Lägg så ved under grytan för att koka benen. Låt den koka kraftigt så att även benen blir kokta. Därför säger Herren Gud: Ve över blodstaden, den rostiga grytan, som inte kunnat befrias från rost! *Hes 24:3-6*

Profeten skulle nu koka allt tills vattnet var borta och benen var vidbrända. För dem som inte ville förstå var budskapet en hemlighet.

Jesus undervisade med liknelser. Lärjungarna ville veta varför, eftersom de skriftlärda utlade Toran (= lagen) på traditionellt sätt. Jesus svarade:

“Ni har fått lära känna *himmelrikets hemligheter*, men de har inte fått det. Den som har ska få, och det i överflöd. Men den som inte har ska bli fråntagen också det han har. Därför talar jag till dem i liknelser, för de ser utan att se och hör utan att höra eller förstå. *Matt 13:11-13*

De som hade omvänt sig kunde begripa och skulle få en extra gedigen förståelse genom att Guds rike liknades vid jordiska livsyttringar som alla var bekanta med. De som inte var beredda att ta konsekvensen av att begripa himmelrikets

hemligheter trodde att Jesus bara talade om mänskligt jordbruk eller fiske. När vardagslivet inte går på rutin utan bjuder på oförberedda händelser inser vi lätt att livet självt är gåtfullt. Den som vill förmedla profetisk vishet måste ofta använda sig av ett gåtfullt språk så att de som lyssnar lär sig att knäcka koden i tillvarons DNA. I följande text används ordet vishet för att motsvara just *mashal*.

Hör detta, alla folk! Lyssna, alla som lever i världen, både låg och hög, rik som fattig. Min mun ska tala vishet, mitt hjärtas tanke ska vara förstånd. Jag vänder mitt öra till visdomsord, jag tyder min gåta till harpans toner. *Ps 49:2-5*

Kraftfulla ord

Den som hör ett *mashal* utan att vilja omvända sig till att följa dess vishet kommer att uppfatta ordet som en gåta eller som struntprat. Gud vill ha det så. En viktig orsak till att visheten ofta uttrycks i gåtor ligger i att Guds vishet också är ett uttryck för Guds kraft.

Guds rike består inte i ord utan i kraft. *1 Kor 4:20*

Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror, juden först men också greken. *Rom 1:16*

Vi ska kunna säga till ett berg att det ska kasta sig i havet – ett typiskt *mashal*. Men ordet måste vara ingivet av Gud. Annars händer inget, förstås. Det spelar ingen roll hur säker du än är. Var det bara din egen säkerhet står berget kvar på sin plats. Om Gud gav dig ett *mashal* att uttala kan du känna igen Guds röst på att det uppstår en speciell trygghet i de ord som du fått i uppgift att förmedla till skapelsen.

Profetia är i princip alltid *mashal*. Detta betyder att profetior som har en tillämpning i framtiden troligtvis inte är *förutsägelser* i samma mening som våra väderleksrapporter. I stället måste vi föreställa oss att profetian är *skapande ord som formar framtiden* på samma sätt som när Gud sade sitt ”Varde ljus.” Bibeln gör ingen stor affär av detta förhållande men vi kan ana det i Jesu ord om det gamla förbundets skrifter.

Då sade han till dem: ”Så tröga ni är i tanke och hjärta till att tro på allt som profetererna har sagt! *Måste inte Messias lida det här* för att sedan gå in i sin härlighet?” Och han började med Mose och alla profetererna... *Apg 24:25-27*

Jesus visade de båda som vandrade till Emmaus alla *mashal* om honom själv för att förklara att det *måste* ske nu. I nästa text talar Jesus om Lagen som ett enda stort *mashal* där inget kan tas bort, inte minsta prick, *förrän allt har kommit att ske*. Detta ger oss en helt annan syn på GT än den som många har. Det är alltså inte bara en historisk krönika där Gud kämpar med Israel.

Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Jag säger er sanningen: Innan himmel och jord förgår ska inte en bokstav, inte en prick i lagen förgå, inte förrän allt har skett. Därför ska den som upphäver ett av de minsta av dessa bud och lär människorna så kallas minst i himmelriket. Men den som håller dem och lär ut dem, han ska kallas stor i himmelriket. För jag säger er: Om inte er rättfärdighet går långt över de skrifflärdas och fariseernas, kommer ni aldrig in i himmelriket. *Matt 5:17-20*

Jesus förklarar att han har kommit för att allt ska komma till sin fullbordan. Hela GT är ju Guds ord och är alltså som ett enda stort *mashal*. Därför handlar Ordet inte främst om hur människor ska leva utan om vad Gud har gjort eller bestämt sig för att göra.

Att profetiorna formar framtiden (i den mån som de yttrar sig om den) kan vi se på många profetior. Vi kan gå till profeten Hesekiel. Han var i Babylon under sin verksamma tid. Där profeterade han om många länder trots att dessa länders kungar eller furstar var långt utom hörhåll. Vi kan läsa en profetia om Ammon, Moab och Edom (nuvarande Jordanien):

Så säger Herren Gud: Eftersom Moab och Seir säger: 'Se, det är med Juda hus som med alla andra folk', därför ska jag öppna Moabs bergslutningar så att de blir utan städer, utan sina gränsstäder, landets prydnad: Bet-Hajeshimot, Baal-Meon och Kirjatajim. Till besittning åt österlänningarna ska jag ge bort dem tillsammans med ammoniterna, så att man inte mer minns ammoniterna bland folken. Moab ska jag döma, och de ska inse att jag är Herren *Hes 25:8-11*

Följande profetia om Jerusalem kanske inte heller hade någon åhörare. Kungen i Juda och hans män hörde i alla fall inget eftersom de var i det belägrade Jerusalem, långt från profeten.

Herrens ord kom till mig: "Människobarn, vill du döma, vill du döma blodstaden? Ställ henne då inför alla hennes vidrigheter! Säg: Så säger Herren Gud: O stad, du som spiller dina invånares blod så att din stund måste komma, du som gör avgudar åt dig för att orena dig. Genom det blod du har spillt har du dragit på dig skuld, och genom de avgudar du har gjort har du orenat dig. Så har du påskyndat dina dagars slut och nu kommit till slutet av dina år. Därför ska jag låta dig bli till hån

för hednafolken och till åtlöje för alla länder. Både nära och fjärran ska man håna dig, du vars namn är smädat, du förvirringens stad. *Hes 22:1-5*

Dessa profetior är *mashal* (= gudomliga dekret) genom ord som kommit från Herren och som proklamerats in i skapelsen till att i någon mening forma framtiden.

Det hemligaste

Profetiorna är också *mashal* (= gåtor) genom att tiden nästan alltid är hemlig. Några av profeten Daniels profetior innehåller en dunkel tidsmarkering. Därför lockas många att försöka räkna ut när Jesus ska komma tillbaka trots att han själv sagt att han ska komma överraskande. När Jesus satt på Olivberget med sina lärjungar visste han inte ens själv när det ska ske. Tiden är så hemlig att bara Fadern visste.

Genom att profetiorna inte ger säkra tidsangivelser vet vi inte i vilken ordning de ska fullbordas. Därför kan vi inte göra några historieböcker i förväg. Det vi däremot kan och ska studera är vad Fadern vill åstadkomma genom Kristus och genom Israel under historiens gång och vid dess slut.

Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit utan vattnar jorden så att den blir fruktbar och grönskar och ger säd till att så och bröd till att äta, så ska det vara med ordet som går ut från min mun. Det ska inte komma tillbaka till mig förgäves utan att ha gjort vad jag vill och utfört vad jag sänt det till.

Jes 55:10-11

Under vandringen till Emmaus förklarade Jesus att Skrifterna (= GT) handlar om honom. Detta ger oss en nyckel till de hemligheter som vi vill få möjlighet att låsa upp. Detta ska vi återkomma till senare.

Futurum

Tiden är svärfångad i GT av ännu en anledning. I GT:s hebreiska språk finns inget futurum, alltså ingen språklig ordform som entydigt talar om att något ska ske i framtiden. I julfirandet läser man ofta en text hos profeten Jesaja. Vi kan jämföra Folkbibelns översättning med Bibel 2000.

Ja, varje stövel buren i stridslarm och varje mantel vältrad i blod ska brännas upp och förtäras av eld. För ett barn *blir oss fött*, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste. *Jes 9:5-6*

Stöveln som bars i striden och manteln som fläckats av blod, allt detta skall brännas, förtäras av eld. Ty ett barn *har fötts*, en son är oss given. Våldet är lagt på hans axlar, och detta är hans namn: Allvis härskare, Gudomlig hjälte, Evig fader, Fredsfurst.

Jes 9:5–6 (Bibel 2000)

I den första texten ska ett barn födas, i den andra har det redan skett. Det är inte ofta som man möter sådana olikheter men de uppkommer genom att man tolkar sammanhanget olika eftersom det bland annat är där som man söker efter information om tiden. Bilden kompliceras ytterligare av det som kallas ”profetisk perfektform” där Guds ord om framtiden uttrycks som om allt redan hade skett – vilket de ju också har gjort genom Herrens beslut. När man skriver att barnet redan har fötts måste man också gradera ner hans personlighet genom att göra honom till en politisk härskare mer än en Messias. Mäktig Gud får då bli Gudomlig hjälte, vilket också språkligt sett är en mycket tveksam översättning. Om barnet ska kunna göra slut på alla krig får han nog vara något mer eller något annat än en jordisk kung. Uppgiften övergår all mänsklig förmåga.

De dödas uppståndelse

Till sist ett extra dråpligt exempel på profetiskt *mashal* om de dödas uppståndelse som grundlagts genom profeten Hesekiel. Denne stod vid en stor hög av skelett när Herren manade honom att profetera. Vi läser här hur kroppar bildats vilka nu ska göras levande.

Då sade han till mig: ”Profetera till Anden, ja profetera, du människobarn, och säg till Anden: Så säger Herren Gud: Kom, du Ande, från de fyra väderstrecken och blås på dessa slagna så att de får liv.” Och jag profeterade som han hade befallt mig. Då kom Anden in i dem, och de fick liv och reste sig upp på sina fötter, en mycket stor skara. Han sade till mig: ”Människobarn, dessa ben är hela Israels hus. Se, de säger: ’Våra ben är förtorkade, vårt hopp är ute, det är slut med oss.’ Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren Gud: Se, jag ska öppna era gravar och hämta upp er, mitt folk, ur era gravar och låta er komma till Israels land. *Hes 37:9-12*

Enligt texten gäller detta hela Israels hus. Profeten har fått uppmana Anden att någon gång i framtiden komma in i de döda kroppar som är resten av Israel.

2 PATRIARKEN

Historiens slut är inte en process som står helt frikopplad från historien i övrigt. Vi kommer därför att göra en del nedslag i historien för att vi på det sättet ska få en bakgrund. Vi ska börja att lära oss tänka på Guds sätt.

Herren uppenbarade sig för Teras son Abram medan denne bodde med sin hustru Saraj i Harran i den övre delen av tvåflodslandet.

Herren sade till Abram: ”Gå ut från ditt land och din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag ska visa dig. Där ska jag göra dig till ett stort folk. Jag ska välsigna dig och göra ditt namn stort, och du ska bli en välsignelse. Jag ska välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig ska jordens alla släkten bli välsignade.”

Abram gav sig i väg som Herren hade sagt till honom, och Lot gick med honom. Abram var sjuttiofem år när han lämnade Harran. Han tog med sig sin hustru Saraj och sin brorson Lot, alla ägodelar och allt det folk de skaffat sig i Harran och gav sig av mot Kanaans land.

1 Mos 12:1-5

Abrams och Sarajs stora livsresa började när Abram var 75 år. Deras far, Tera, hade brutit upp med sin familj från det kaldeiska Ur för att bege sig till Kanaans land. Men när de hade kommit till Harran bosatte de sig där, Nu talade Herren till Abram att han skulle fortsätta resan. Abram och hans hustru Saraj tog med sig Abrams brorson Lot och hans hustru Milka.

Ett oerhört löfte

I sitt tilltal till Abram gav Herren en rad viktiga löften. Hela tilltalet blir nu ett *mashal* och därför gör vi klokt i att läsa noga. Som Herren har talat kommer det också att bli.

Det första vi måste notera är att initiativet är Guds till hundra procent. Vidare finns det bara ett litet förbehåll – att Abram flyttar till Kanaans land, vilket han också gjorde. När vi har kommit så långt kan vi som ett verkligt *mashal* läsa vad Gud sagt att han ska göra.

Gud lovar att välsigna Abram så att han själv och hans ättlingar ska få ett stort namn och bli ett stort folk. De ska också bli till en välsignelse så att alla släkten på jorden ska bli välsignade genom Abrams lydnad.

Men så fanns det också ett löfte som kanske kändes oroande. Gud lovade att välsigna dem (flertal) som välsignade Abrams ätt. Likaså skulle Gud förbanna den (ental) som förbannade Abram och hans avkomma. Skulle det löftet behövas? Abram skulle ju bli till välsignelse för alla. Finns det människor som förbannar den som välsignar?

Abram som lärjunge

Hur skulle nu alla löften med tillhörande projekt förverkligas? På den punkten hade Herren inte gett något besked. Det måste ha känts oroande för Abram att inte veta vad Gud skulle göra själv och vad som ålåg Abram att planera och genomföra. Han skulle ju bli till välsignelse för alla släkten på jorden. Det kunde väl knappast bli genom att sitta still och rulla tummarna? *Något* måste väl uträttas?

När Herren kom till Abram härnäst så lovade han Abram en stor lön. Men nu verkar det som om Abram inte direkt glädde sig åt Herrens ankomst.

Därefter kom Herrens ord till Abram i en syn. Han sade: ”Var inte rädd, Abram. Jag är din sköld. Din lön ska bli mycket stor.” Men Abram sade: ”Herre Gud, vad ska du ge mig? Jag går ju bort barnlös, och arvinge till mitt hus är Elieser från Damaskus.” Och Abram fortsatte: ”Se, mig har du inte gett någon avkomling. Så det blir en av mitt husfolk som ärver mig.”

1 Mos 15:1-3

Nu frågade Abram: ”Vad ska du ge mig? Du har ju inte ens gett mig någon avkomling. En av mina tjänare ska ärva mig.” Underförstått: ”Du har lovat en massa men du genomför ju inget. Du ger mig ju inte ens en son.”

Här skulle det kanske ha passat bra att Herren hade satt sig ner och förklarat, typ: ”Sätt dig nu här så ska jag tala om vad jag tänker göra”. Kanske skulle han i så fall behöva nämna för Abram att han inte kunde få någon son förrän om cirka 20 år. Men så gjorde Gud inte då och så brukar han inte göra nu heller. I stället tog han Abram med sig ut ur tältet så att de stod i nattmörkret under en kolsvart himmel som gnistrade av stjärnor. ”Räkna stjärnorna för så många ska dina efterkommande bli.” En tydlig uppmaning men ingen förklaring. Inget svar på alla frågor som Abram säkert ältat länge inom sig.

I denna stund hände något alldeles livsavgörande i Abrams själ. Inte heller här ges det några förklaringar. Så här lyder bibeltexten:

Sedan förde han honom ut och sade: ”Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem.” Och han sade till honom: ”Så ska din avkomma bli.” Och Abram trodde på Herren, och han räknade honom det till rättfärdighet. *1 Mos 15:56*

Denna korta text tillmäts en mycket stor betydelse i Paulus undervisning om rättfärdiggörelsen. Vad var det som hade hänt? Vi har redan gissat oss till att Abram var besviken på Herren och att han kanske var så kritisk som han vågade inför allmaktens Gud. Denne hade lovat men hade väl inte hållit och Abrams förtroende för denna löftesrika Gud var nu på upphällningen.

Då, när han började räkna stjärnor, hände det oväntade. Han fick på nytt förtroende för Herren som fanns där tillsammans med honom i nattmörkret. Han hade ju skapat alla stjärnor och tillsammans med förtroendet fick han också tillbaka känslan av gemenskap och samhörighet med denna märkliga Gud. När Abrams besvikelse försvann och förtroendet för Gud kom tillbaka så kunde Abram smittas av Herrens rättfärdighet. Så när tron – förtroendet – förenade Gud och människa kunde Herren smitta sin tjänare med sig själv.

Det är väl så som den övernaturliga tron skapar rättfärdighet!

Betydde detta att Abram nu visste svaret på frågorna som gjort honom så kritisk? Nej, i nästa ögonblick frågade han hur han skulle kunna veta att löftena gällde.

Sedan sade han [Herren] till honom: ”Jag är Herren, som har fört dig ut från det kaldeiska Ur för att ge dig detta land till arvedel.” Han svarade: ”Herre Gud, hur ska jag veta att jag kommer att ärva det?” Då sade han till honom: ”Hämta åt mig en treårig kviga, en treårig get, en treårig bagge, en turturduva och en ung duva.” Han hämtade alla dessa åt honom, styckade dem mitt itu och lade styckena mot varandra. Men fåglarna styckade han inte. *1 Mos 15:7-10*

När den frågan ställdes utan någon bottensats av besvikelse så kunde väl Herren förklara vilka procedurer som han ville genomföra? Nej, om framtida händelser rådde tystnad. Gud ville gärna övertyga Abram men han valde en helt oväntad väg för att nå det målet. Abram fick slakta några djur och dessa lades upp för en förbundsceremoni. Gud gav det starkast tänkbara vittnesbördet om löftets kraft genom att ingå ett förbund med Abram men han förklarade inget.

I förbundet mellan Gud och Abram ingick ett viktigt löfte;

På den dagen slöt Herren ett förbund med Abram och sade: ”Åt dina efterkommande ska jag ge detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, floden Euftrat...”
1 Mos 15:18

Israel har hittills bara härskat över ett så stort område på kungarna Davids och Salomos tid men löftet är säkert ett *mashal* så den dagen kommer nog i sin tid.

16 HERRENS DAG

Vi ska nu gå rakt in i händelsernas centrum. Antagligen hoppar vi över en del viktiga händelser eftersom tiden är hemlig in i det sista. Den extremt hemliga tidpunkten för Jesu återkomst omtalas både i GT och NT som Herrens dag. Ofta står det bara ”På den dagen” och man får själv fundera på om fortsättningen av meningen har något att säga just om historiens sista dag.

På den dagen ska hans börda tas bort från dina axlar och hans ok från din nacke, för oket ska brista på grund av fetman. *Jes 10:27*

När nu tiden är så ytterligt hemlig kan man förvånas över att den historiska och politiska situationen när allt ska ske är så tydligt beskriven. Sakarja har den klaraste bilden men i GT är han långt ifrån ensam.

Se, Herrens dag kommer! Då ska man dela bytet bland er, för jag ska samla alla hednafolk till strid mot Jerusalem. Staden kommer att intas, husen plundras och kvinnorna våldtas. Halva staden ska föras bort i fångenskap. Men de som är kvar av folket ska inte utrotas ur staden. Sedan ska Herren gå ut i strid mot dessa hednafolk, så som han stred förr på drabningens dag.

På den dagen ska han stå med sina fötter på Olivberget, mitt emot Jerusalem, österut. Och Olivberget ska klyvas mitt itu, från öster till väster, till en väldig dal. Hälften av berget ska vika mot norr och andra hälften mot söder. Och ni ska fly ner i dalen mellan mina berg, för dalen mellan bergen ska sträcka sig till Asal. Ni ska fly som när ni flydde för jordbävningen på Juda kung Ussias tid.

Då ska Herren min Gud komma och alla heliga med dig. Det ska ske på den dagen att ljuset är borta, himlens ljus ska försvinnas. Det blir en särskild dag, känd

av Herren, inte dag och inte natt. Men det ska ske att när aftonen kommer blir det ljusst. Det ska ske på den dagen att levande vatten ska strömma från Jerusalem, hälften mot Östra havet och hälften mot Västra havet. Både sommar och vinter ska det vara så. Herren ska vara kung över hela jorden. På den dagen ska Herren vara en och hans namn ett.

Sak 14:1-9

Alla hednafolk kommer tillsammans att angripa Jerusalem. Vi kan se fram emot en växande antisemitism i världspolitiken. Förenta Nationerna är i framkant när det gäller att hetsa mot staten Israel. När länder som Saudiarabien eller Afghanistan kan ha säte i FN:s råd för mänskliga rättigheter och dessutom formellt vara ordförande så kan man förstå att FN inte är den allvisa och rätttrådiga institution som många tror, inte minst i Sverige. Ungefär hälften av alla medlemsstater är diktatoriskt styrda vilket bör beaktas när man talar om internationell lag. Inte alla sådana lagar har formulerats av FN men lagar ska ju också tolkas oberoende av vem som skapade dem. De lagar man har ska dessutom kunna tillämpas på alla länder, inte bara på laglydiga demokratier.

I princip har alla (eller de flesta) folk som nu går till krig mot Jerusalem tagit emot evangeliet och njutit av dess välsignelser för att sedan avfalla. Om Bibeln hade sagt ett datum för Herrens dag skulle nog tillräckligt många bland anfallarna tänka sig för. Men en beskrivning hos en profet i Gamla testamentet ”kan väl ingen människa hålla reda på...?” Den kan knappast avhålla ivriga judehatare från att tillsammans gå till anfall.

Gud kan alltså beskriva hela situationen långt i förväg, och han gör det också. Den berättelsen avskräcker ingen just för att den är så gammal och för att hela Bibeln är så söndertröskad av bibelkritik. Evangelikala kristna är ofta fullt upptagna med att studera uppräckandet på skyar i hopp om att slippa undan hela vedermödan eller delar därav.

Kriget ser länge ut att gå till seger för den samlade internationella styrkan. Här kan man bränna, plundra och våldta och man kan föra bort människor som fångar eller slavar. Allt ser ut som de pogromer som judar fick vänja sig vid innan de hade ett eget land. Mobben rusar in i gettot och plundrar medan soldater tittar på. Plötsligt har hela Israels land förvandlats till ett globalt getto bebott av judar från jordens alla länder. Och soldater kommer från alla dessa länder för att göra slut på Israel som land och som folk.

Återkomsten

Utan förvarning syns plötsligt ett intensivt och alldeles vitt ljus. Marken skakar men det är ingen vanlig jordbävning. Alla står skräckslagna och tittar mot ljustet, österut. Det händer något med Olivberget, det delar sig i två delar. Och på berget står en ljus och skräckinjagande gestalt. Han är inte ensam utan har en stor härskara av okänt slag bakom sig. Skaran uppvisar en fullkomlig ordning.

Alla undrar vem det är som står där. Var kommer han ifrån? Vad tänker han göra? Alla kastar sitt stöldgods ifrån sig. Det är på något vis uppenbart att han kommit för att rädda Israel från undergång. Nu gäller det att se så oskyldig ut som det går på en brottsplats av denna omfattning. Ett rykte susar genom hela skaran. Man säger att mannen på berget är Israels Gud. Det ryktet vinner snart gehör. Det är absolut inte bara en människa. Han är något väldigt mycket mer och dessutom är han så annorlunda. Instinktivt inser många att han kan se igenom alla våra kulisser. Han vet och förstår vad som är sant. Det går inte att bluffa sig ur knipan. Man kanske skulle desertera och fly? Men kroppen känns som förlamad.

Nu *mörknar* det!! Vad är klockan, har solen redan gått ner? Nej, klockan är inte mycket. Mörkret måste hänga ihop med mannen på berget. Paniken blir nu total. Befälen för den anfallande styrkan hoppar in i sina bilar för att smita innan vägarna blir tillproppade av soldater som flyr till fots. Men det är redan för sent. Alla vägar är spärrade av mannens ljusgestalter. Nåväl, då får man väl lämna bilen och fly till fots ut i terrängen, men man kommer inte långt där heller. Det återstår bara att försöka hitta ett gömställe.

Man ska fly in i klippgrottor och jordhålor av fruktan för Herren och hans höga majestät, när han reser sig för att slå jorden med skräck. På den dagen ska människorna kasta bort till mullvadar och fladdermöss sina avgudar av silver och avgudar av guld som de har gjort åt sig för att tillbe. De ska fly in i klippskrevor och bergsklyftor av fruktan för Herren och hans höga majestät, när han reser sig för att slå jorden med skräck.

Jes 2:19-21

Herrens dag är mörker och inte ljus. Det blir som när man flyr för ett lejon men möter en björn, och som när man kommer hem och stöder handen mot väggen och blir biten av en orm. Ja, Herrens dag är mörker och inte ljus, becksvart utan en strimma av ljus.

Amos 5:18b-20

Någon sitter kvar i bilen och lyssnar på radio. Över hela jorden händer det oväntade saker med en väldig fart. Presidenter, höga militärer, ministrar,

tyranner, affärsmagnater, propagandamakare och alla andra slags makthavare och bluffmakare, både sekulära och religiösa, samlas in. Det liknar en klassisk revolution men den utförs av änglar. Så här står det i den messianska psalmen 110 och hos Jesaja:

Herren är vid din högra sida, *han krossar kungar* på sin vredes dag. Han ska hålla dom bland hednafolken, överallt ska kroppar ligga, *han krossar hövdingar* över hela jorden. *Ps 110:5-6*

För Herren Sebaots dag ska komma mot allt som är stolt och högt, mot allt som är upphöjt så att det ödmjukas, [...] Människornas stolthet ska böjas ner och männens högmod ödmjukas. Herren ensam ska vara upphöjd på den dagen, och avgudarna ska helt försvinna. *Jes 2:12, 17-18*

En viktig iakttagelse

Vi lämnar nu den panikslagna mänskligheten för att se något viktigt i bibeltex-
ten som beskrev Herren på Olivberget. Jag plockar ut några meningar:

Sedan ska Herren gå ut i strid mot dessa hednafolk, [...] Då ska Herren min Gud komma och alla heliga med dig. [...] Herren ska vara kung över hela jorden. På den dagen ska Herren vara en och hans namn ett. *Sak 14:3a, 5b, 9*

Det är *Herren* som kommer. Vad står det i grundtexten? Vilket ord översätts till Herren? Överallt står det JHVH. Alla försök att göra Messias till bara mänskliga om än mäktig kommer på skam. Alla kristna teologer som avfärdat trenighetsläran genom att beskriva den som en sentida produkt av teologiskt käbbel på 400-talet kommer också på skam. Påståendet att Gud inte har en Son kommer även det på skam. På ett ställe står det "Herren min Gud". Här används orden JHVH och ELOHIM. Denne JHVH är alltså Gud. Det var han som visade sig i den brinnande busken, och det var han som steg ned på Sinai. Det var också han som uppenbarade sig för Jesaja.

Och det var honom, JHVH, som man (= Israel och hedningar) korsfäste.

Sakarjas text är skriven i Israel under sent 500-tal före Kristus. Redan då hade man alltså ingående uppenbarelse om Messias. Vi ska fortsätta att samla kunskap ur GT om vem han är och vad han tänker göra.

Vem startar kriget?

Sakarjas profetia ger oss en oväntad information om krigets *andliga* bakgrund:

....för jag [Herren] ska samla alla hednafolk till strid mot Jerusalem.

Han som i skräckinjagande majestät står på Olivberget har själv samlat de angräpande folken till strid mot Israel. När striden är ett faktum går JHVH ut till strid mot de hedningar som han samlat.

Politiskt tycks det också finnas ett skäl till att krig bryter ut. Alla ska ha Jerusalem. Gud ha sagt om just den staden, att den är hans, därför *måste* alla erövra den.

Jag skall göra Jerusalem till en bägare som berusar alla de omgivande folken. Också Judas städer skall belägras tillsammans med Jerusalem. Den dagen skall jag göra Jerusalem till en lyftesten för folken: var och en som försöker lyfta den skall sarga sig, och alla jordens folkslag skall samla sig mot den. *Sak 12:2-3 (Bibel 2000)*

Folken runt Israel ska börja bete sig som om de var berusade. Nu är det dock inte någon drog det handlar om utan en förblindande längtan efter att få äga Jerusalem. Människor som kommer längre bort ifrån drivs dessutom ofta av en hemlig längtan att få Nobels fredspris. Profeten liknar detta vid ett världsmästerskap i tyngdlyftning. Stenen är för tung och har mycket vassa kanter. Alla som ska lyfta stenen kommer därför att skada sig.

Joels profetia

Joel ger en profetisk beskrivning av Herrens dag som är påfallande lik den hos Sakarja. Även här betonar profeten att det är Gud som samlar hednafolken, inte främst för krigets skull utan för att kunna hålla dom över dem som han låtit bli tagna på bar gärning.

Jag återger här Joels profetia i en något beskuren form:

För se, i de dagarna och på den tiden, när jag gör slut på Judas och Jerusalems fångenskap, ska jag samla alla hednafolk och föra dem ner till Joshafats dal. Där ska jag hålla dom över dem för mitt folks skull, min arvedel Israel som de har skingrat bland hednafolken. De har delat mitt land och kastat lott om mitt folk. De betalade en prostituerad med en pojke och sålde en flicka för vin som de drack upp.
Joel 3:1-3

Ropa ut det bland hednafolken, kalla till helig strid. Väck upp hjältarna, låt alla krigsmän komma och rycka fram. Smid era plogbillar till svärd och era vingårdsknivar till spjut. Den svage ska säga: ”Jag är stark.” Skynda er att komma, alla hednafolk häromkring, och församla er. Sänd, Herre, dina hjältar dit ner. Låt hednafolken resa sig och dra ut till Joshafats dal, för där ska jag sitta till doms över alla hednafolk häromkring.

Joel 3:9-12

Solen och månen förmörkas och stjärnorna mister sitt sken. Herren ryter från Sion, han låter sin röst höras från Jerusalem så att himlen och jorden bävar. Men Herren är en tillflykt för sitt folk, ett skydd för Israels barn. Och ni ska förstå att jag är Herren er Gud som bor på Sion, mitt heliga berg. Jerusalem ska vara heligt, och främlingar ska inte mer ta vägen genom henne. Och det ska ske på den tiden att bergen ska drypa av druvsaft och höjderna flöda av mjölk. Alla bäckar i Juda ska flöda av vatten. En källa ska utgå från Herrens hus och vattna Akaciedalen.

Joel 3:15-18

Vi ska komplettera bilden med en profetia hos Jesaja. Här kallas Jerusalem för Ariel vilket kan översättas antingen som Guds altarhärd eller som Guds lejon. Texten kan möjligen tolkas som att Guds lejon får läggas på Guds altarhärd för att i förkrosselse renas till en ny form av helighet.

Ve dig, Ariel, Ariel, staden där David slog upp sitt läger! Lägg år till år, låt högtiderna fullborda sitt kretslopp, så ska jag ansätta Ariel. Där ska bli sorg och jämmer, och den ska vara för mig ett verkligt Ariel. Jag ska slå läger runt omkring dig, omringa dig med belägringsvallar och resa upp bålverk mot dig. Då ska du bli förnedrad och tala djupt nerifrån jorden, dämpade ska dina ord komma fram ur stoftet. Din röst ska höras ur jorden som en andes röst, ur stoftet ska du viska fram dina ord.

Men dina många fiender ska bli som fint damm, våldsmännens skara som bortflygande agnar. Det ska ske plötsligt, på ett ögonblick. Från Herren Sebaot ska straffet komma med åska och jordbävning och väldigt då, med storm och oväder och flammor av förtärande eld. Och alla de många folk som förde krig mot Ariel, alla som drog ut i strid mot det och dess borg och ansatte det ska vara som en drömsyn om natten. Som när den hungrige drömmer att han äter men vaknar och känner att magen är tom, som när den törstige drömmer att han dricker men vaknar matt och törstig, så ska det gå med alla de folk som drog ut i strid mot Sions berg.

Jes 29:1-8

När högtiderna i Israel har fullbordat sitt lopp är tiden slut. Då kommer det samlade angreppet på Guds folk som man vill utplåna just för att det är Guds folk. Alla Guds planer för världen och mänskligheten måste förstöras och det enklaste sättet förefaller vara att man utplånar Israel. Men även här får vi veta att Gud har initiativet.

För angriparna som blåses bort ter sig hela erövringen efteråt som en dröm, upplevd och ändå överklig. Ofta låter man denna text vara en profetia om Sanheribs anfall mot Jerusalem, det som Herren avbröt. Det kan den mycket väl vara men det anfallet kan bli ett mashal som inväntar sin uppfyllelse en andra gång. Mot Sanherib användes inte jordbävning och inte flammor av förtärande eld.

Sefanja får komplettera bilden för oss:

Vänta därför på mig, säger Herren, på dagen då jag reser mig för att ta byte, för detta är mitt domslut: Jag ska samla folk och hämta riken för att ösa min vrede över dem, hela min glödande harm, för hela jorden ska förtäras av min lidelses eld. Då ska jag ge folken renade läppar, och de ska alla åkalla Herrens namn och tjäna honom tillsammans. Från landet bortom Nubiens floder ska mina tillbedjare, mitt förskingrade folk, frambära offer åt mig. På den dagen ska du inte behöva skämmas för alla överträdelser du begått mot mig, för då ska jag rensa bort ur dig dem som stoltserar i högmot hos dig, och du ska inte längre förhäva dig på mitt heliga berg.

Sefanja 3:8-11

Här är det åter just ödmjukhet som Gud har som mål för människorna.